

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

For at svare på det sidste først: Jeg ser ikke nogen hindring for, at vi under behandlingsarbejdet kan fortsætte med at lytte. Behandlingsprocessen er vel sådan, at hvis Forbrugerrådet har yderligere indsigelser, kan de komme med dem, f.eks. også efter førstebehandlingen. Så det kan jeg ikke se noget problem i. Vi vil i hvert fald helt klart lytte.

Om de ændringer af bestemmelserne kan man sige, at Konkurrencerådet kan påbyde en dominerende virksomhed at indsende sine samhandelsbetingelser til Konkurrencestyrelsen, når der foreligger en ikke ubegrundet klage fra en konkurrent, når der foreligger særlige markedsforhold, og når der på grund af disse forhold er et særligt behov for, at Konkurrencestyrelsen får en større indsigt i, hvorledes den dominerende virksomhed fastsætter sine priser, rabatter m.v.

Konkurrencerådet kan sagtens ud fra markedsforholdene og ud fra konkurrencesituationen se på, om der er en berettiget grund til at få en større indsigt. Så stort hemmelighedskræmmeri er der ikke i forhold til at se, om en virksomhed har en dominerende position, og om man har en mistanke om, at der foreligger et misbrug af den.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan ikke lade være med at more mig over, at Venstres ordfører står og siger, at man vil lytte til høringssvarene. Jeg kan jo ikke andet end at give Venstres ordfører ret, for man har i forbindelse med høringsrunden lagt sig fuldstændig fladt ned på maven for industrien i Danmark, fuldstændig fladt ned på maven.

Kl. 10.10

Det vil sige, at det lovforslag, som blev rost af nogle organisationer, bl.a. af Forbrugerrådet, har man ændret fuldstændig fundamentalt. Man har lagt sig fladt ned på maven for Dansk Industri, men det er jo typisk for denne her regering, og resultatet er, at kontrollen med de store virksomheder bliver væsentlig ringere end den, man havde lagt op til oprindeligt, og det synes jeg er meget, meget synd.

Jeg vil gerne bede Venstres ordfører bekræfte, at der jo ikke foreligger en dom over virksomhederne, blot fordi man pålægger dem, at man skal have fingre i de aftaler, de har lavet. Det er jo på baggrund af det materiale, man så kan gå ind og

vurdere, om der faktisk foreligger en situation, som man må gribe ind over for.

Der er altså ikke tale om bevisbyrde forstået på den måde, at alene det, at man bliver bedt om at indsende de her papirer, betyder, at man på forhånd er dømt. Tværtimod ville det jo i lovforslagets oprindelige form give Konkurrencerådet mulighed for enten at konstatere, at der intet er i vejen, at der altså ikke er nogen begrundet mistanke, eller også ville det give Konkurrencerådet et værktøj til at afsløre det, hvis der f.eks. var monopoldannelser a la det, vi har set med Arla, hvor en virksomhed ikke har opført sig ordentligt.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Men det ville da også være ganske forfærdeligt, hvis man begyndte at dømme virksomhederne, næsten inden man overhovedet har læst de oplysninger, man får.

Det, det handler om, er jo en dialog mellem virksomhederne og Konkurrencerådet om, hvorvidt man misbruger sin position eller ej. Vi må jo acceptere, at når Danmark er et lille land i forhold til det internationale marked, kan man nationalt få en dominerende position på det danske marked, for det bliver man nødt til for at kunne konkurrere på det store internationale marked.

Jeg er ikke overrasket over, at Enhedslisten ikke kan se de interesser, som virksomhederne har, og jeg er ikke overrasket over, at Enhedslisten angriber Venstre for at ligge fladt på maven for virksomhederne. Det gør vi ikke. Vi har bare den holdning, at vi har en markedsøkonomi, som hedder virksomheder og arbejdspladser, som vi lever af, og det betyder, at vi er i en konkurrencesituation, hvor det handler om at finde en balance også i forhold til de øvrige lande, for det, der er konsekvensen, er, at virksomhederne flytter ud af Danmark og til et andet land, hvis der ikke er harmoni i forhold til de andre lande.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det, man måske kunne være lidt overrasket over, er, at et påstået liberalt parti har så travlt med at forsvare monopoler, som Venstre har. Vi taler om dominerende virksomheder, altså om gode, gammeldags monopoler, som tryner deres små konkurrenter, som forhindrer forbrugerne i at få billigere varer, og som forhindrer et ordentligt, bredt varesortiment.